

sonskadeuheld om året, og det er jo en uvurderlig gevinst.

Det er et både stort og dyrt projekt, vi skal i gang med. Anlægget løber op i noget nær en milliard, 895 mio. kr. Derfor er det også vigtigt, at forarbejdet bliver lavet grundigt, og at vi tager højde for eventuelle faldgruber og selvfølgelig også fremtidens udfordringer.

Vi har allerede haft en lang og indgående diskussion af linjeføringen, og i Det Konservative Folkeparti ser vi frem til en grundig udvalgsbehandling, så alle spørgsmål kan blive belyst, hvis der er behov for det. Men så skal gravemaskinerne også ud at køre. Med de trafiktal, der findes på den strækning, giver det sig selv, at der er behov for større kapacitet.

Så vi er glade for, at det endelig er lykkedes at få det her forslag førstebehandlet, og vi håber ikke, at det lider samme skæbne som sidst, da det hed L 11.

(Kort bemærkning).

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil anerkende, at det, den konservative ordfører har sagt her i dag, er det, den konservative ordfører, som jeg opfatter det, altid har sagt. Så der er ikke nogen kritik i det. Men vil den konservative ordfører bekræfte over for mig, at der i forløbet i debatten har været meget stor forvirring, og at befolkningen med en vis ret kunne have det indtryk, at der har været et flertal for et andet forløb end det, den konservative ordfører anbefaler?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Som jeg også har givet udtryk for i min ordførertale, så havde jeg jo håbet, at vi kunne træffe en hurtig beslutning efter valget. Der har så været en diskussion, og det har nogle haft behov for. Det har været Dansk Folkeparti, der godt ville prøve nogle ting af i forbindelse med William Pedersens forslag. Jeg ved ikke, om det har skabt forvirring. Det er jo en sag mellem Dansk Folkeparti og vælgerne. Så det vil jeg ikke blande mig i. Det er demokratiets spilleregler.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Det vil næppe komme bag på mine ærede kolleger i Tinget og dem, der måtte følge debatten, at Frederikssundmotorvejens første etape ikke er

noget, der har groet i den radikale baghave. Det var noget, vi indgik en aftale om i 2003, og det var en del af den samlede trafikaftale, vi lavede dengang, som vi ikke var specielt begejstrede for.

Kl. 18.10

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at benytte lejligheden til oven på hr. Jens Christian Lunds betragtninger lige at ride det historiske forløb op omkring, hvordan hele det her beslutningsgrundlag blev tilvejebragt. Det var også den første større sag, jeg oplevede i Folketinget, helt tilbage i det tidlige 2002, hvor Socialdemokratiet jo pressede på for, at vi nu skulle have en løsning, og derfor i trafikforliget dengang fik ind, at nu skulle man gå i gang med den første etape på Frederikssundmotorvejen.

Da vi sad og forhandlede om det nye trafikforlig i 2003, den 5. november om natten, var det også Socialdemokraterne, der spøgede ude på gangen, selv om de ikke kom med, og sagde, at de mente, det ville være forligsbrud, hvis ikke vi nu også i dette trafikforlig fik Frederikssundvejens første etape med. Derfor er det jo i meget høj grad Socialdemokratiet, der kan tage æren for, at man er gået i gang med det, også selv om man – og det mener Det Radikale Venstre stadig – ville have stået sig bedst ved at afvente den undersøgelse, vi alle sammen var enige om at lave om den resterende del af Frederikssundmotorvejens forløb, i forbindelse med om det skal være en egentlig Frederikssundmotorvej, eller om vi kan løse trafikproblemerne der på en anden måde.

Den kommer jo her om ganske føje måneder, og det ville måske have været logisk at afvente resultaterne derfra, før man besluttede sig for at bygge motorvej på det første stykke, for det kunne jo godt være, at man kunne have nøjedes med en bymotorvej på det sted, vi nu bygger fuld motorvej, eller at der havde været andre løsninger på de trafikale problemer, som alle kan se der er. Men vi har altid syntes, det var lidt mærkeligt at lægge sig fast på motorvejsløsningen fra starten.

Nuvel, det var en del af forliget. Det Radikale Venstre har den tradition at holde sig til forliget, men man kan roligt sige, at det har været en lidt stormomsust tilværelse, vi har haft. Siden vi indgik dette forlig, har vi jo haft en lang, lang diskussion om, hvad den rigtige linjeføring skulle være, for forliget sagde jo ikke noget om, hvor motorvejen så skulle ligge ved den første etape, men kun, at det skulle være motorvej.